ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ว่าด้วย การสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ
หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
พ.ศ. ๒๕๔๗

เพื่ออนุวัตตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางว่าด้วย การสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในส่วนราชการ ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

"คณะกรรมการสรรหา" หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

/ ข้อ ๔ ผู้ดำรงตำแหน่ง ...

ข้อ ๔ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗ โดยอนุโลม และควรมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังนี้

(๑) มีคุณธรรม และจริยธรรม เป็นที่ยอมรับในสังคม

(๒) มีวิสัยทัศน์และศักยภาพที่จะนำความเจริญและชื่อเสียงมาสู่ส่วนราชการนั้น

(๓) มีความเป็นผู้นำ ความคิดริเริ่ม สนใจและเล็งเห็นความสำคัญของกิจการของส่วนราชการนั้น

(๔) มีความรู้ความสามารถทางวิชาการหรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของส่วนราชการนั้น

(๕) สามารถอุทิศเวลาให้แก่กิจการของมหาวิทยาลัยและส่วนราชการนั้น

ข้อ ๕ ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของส่วนราชการนั้นในช่วงสี่ปีข้างหน้าเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการสรรหาผู้อำนวยการ

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ” ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาแต่งตั้งกรรมการตาม (๓) คนหนึ่งเป็นเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการสรรหาตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยแต่ละประเภทเลือกกันเอง

ในกรณีที่กรรมการสรรหาใดไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๗ คณะกรรมการสรรหา มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางแผนการสรรหาผู้อำนวยการ

(๒) จัดทำประกาศ กำหนดการและขั้นตอนการสรรหาผู้อำนวยการ

(๓) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ นโยบายและแผนพัฒนาตามข้อ ๕ กำหนดการและขั้นตอนการสรรหาผู้อำนวยการให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้ให้รวมถึงบทบาทหน้าที่และสิทธิที่พึงมีพึงได้ในการดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

/ (๔) ตรวจสอบ ...

(๔) ตรวจสอบคุณสมบัติและพิจารณากลั่นกรองรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กระทำได้สองวิธี คือการสมัครและการเสนอชื่อ

คณะกรรมการสรรหาตามข้อ ๖ ไม่มีสิทธิ สมัคร เสนอชื่อ และรับการเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ

ข้อ ๙ การสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นผู้อำนวยการ มีข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ผู้สมัครต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ ซึ่งจะเป็นบุคคลภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยก็ได้

(๒) ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัคร และเอกสารข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการตามมาตรา ๓๗ โดยอนุโลม ตามแบบฟอร์มต่อคณะกรรมการสรรหาด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

ข้อ ๑๐ การเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นผู้อำนวยการ มีข้อกำหนดและวิธีปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ผู้มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อ ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ ซึ่งจะเป็นบุคคลภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมจาก ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ผู้มีสิทธิเสนอชื่อ ต้องเป็นคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย ผู้เสนอชื่อแต่ละคนมีสิทธิในการเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการได้เพียงหนึ่งชื่อ และสามารถเสนอชื่อได้เพียงกรณีใดกรณีหนึ่ง เท่านั้น

กรณีเสนอชื่อโดยบุคคล ให้คณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัยสามารถเสนอชื่อได้คนละไม่เกินหนึ่งชื่อ

กรณีเสนอชื่อโดยกลุ่มบุคคล ให้คณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัยตั้งแต่สองคนขึ้นไปสามารถเสนอชื่อได้กลุ่มละไม่เกินหนึ่งชื่อ

การเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ให้เสนอข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีตามมาตรา ๓๗ โดยอนุโลม ตามแบบฟอร์มต่อคณะกรรมการสรรหาด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ภายในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

/ข้อ ๑๑ การพิจารณา...

ข้อ ๑๑ การพิจารณากลั่นกรองรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ให้คณะกรรมการ สรรหาดำเนินการดังนี้

(๑) นำรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการที่ได้รับมาจากการสมัครตามข้อ ๙ และการเสนอชื่อตามข้อ ๑๐ มาพิจารณากลั่นกรองให้เหลือจำนวนไม่เกินสี่คน

(๒) สอบถามผู้ที่ได้รับการกลั่นกรองตาม (๑) เพื่อยืนยันการตอบรับเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งให้กรอกประวัติ และผลงาน

(๓) เชิญผู้ที่ได้รับการกลั่นกรองตาม (๒) นำเสนอวิสัยทัศน์และแนวการบริหารส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๕ ต่อคณะกรรมการสรรหาโดยอนุญาตให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยเข้าร่วมฟังได้

(๔) พิจารณาความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการของบุคคลตาม (๓) โดยอาศัยข้อมูลจากเอกสารตาม (๒) การนำเสนอวิสัยทัศน์ตาม (๓) และวิธีการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหาเห็นสมควร จากนั้นคัดเลือกให้เหลือไม่เกินสองคน กรณีที่มีผู้ตอบรับน้อยกว่าสองคนให้เสนอชื่อเท่าจำนวนที่ตอบรับโดยจัดทำเป็นบัญชีรายชื่อตามลำดับตัวอักษร พร้อมประวัติและข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณา เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเลือกผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการจากรายชื่อที่ประธานคณะกรรมการสรรหานำเสนอตามมติของคณะกรรมการสรรหา

ผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ จะต้องได้คะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งใช้การลงคะแนนโดยวิธีลับ

ข้อ ๑๓ วาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการให้นำความในมาตรา ๓๘ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสอง ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

/(๔) ถูกลงโทษ ...

(๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การให้ออกจากตำแหน่งตาม (๗) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดที่มีอยู่

เมื่อผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งด้วย

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองผู้อำนวยการโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้อำนวยการ และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองผู้อำนวยการโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการ

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้อำนวยการจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ให้มีการสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการให้แล้วเสร็จไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนครบวาระ

กรณีตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลง ให้มีการสรรหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ว่างลง

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(นายสุชาติ เมืองแก้ว)
ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

กรอบนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกอบการสรรหา
ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

ปรัชญา

มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางจะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของภาคเหนือที่ผลิตบัณฑิต บริการวิชาการและวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

คำนิยมหลัก (Core Values)

LPRU

L : Learning

P : Pride

R : Research

U : Unity

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางกำหนดพันธกิจของมหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนี้

๑. แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

๒. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่นอีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัณฑิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

๓. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

๔. เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำทางศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชน และท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

๕. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

๖. ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๗. ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่นรวมทั้งแสวงหาแนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๘. ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

นโยบาย

มหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวนโยบายด้านศิลปะและวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

๒. ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับสำนักศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อให้สามารถสร้างผลงานทางด้านทำนุบำรุงเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมให้นักศึกษามีการเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

๔. สนับสนุนและส่งเสริมภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นวิถีชีวิตในมหาวิทยาลัย

๕. จัดให้มีการสร้างเครือข่ายกับศิลปินพื้นบ้านและปราชญ์ชาวบ้านให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาและเชื่อมโยงศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคเหนือกับท้องถิ่นอื่นภายในประเทศและสามารถเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมระดับสากล

๗. จัดให้มีพิพิธภัณฑ์ด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้และความภาคภูมิใจของประชาชนในท้องถิ่น

๘. จัดพื้นที่ให้มีกิจกรรมทางวัฒนธรรมอยู่เป็นประจำและมีความหลากหลายเพื่อให้นักศึกษาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วม

๙. นำหลักธรรมาภิบาลมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม